

تا متهم نشویم که ما زُهبانیت پیشه کرده‌ایم.

شماره پرسش: ۲۸۲۲۶

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۹/۳/۲۹ ۰۱:۰۸:۰۵

متن پرسش

سلام استاد عزیزم: موسسه انشا که در اصفهان فعال هست در تهران ادبستان تاسیس کرده است. پسر امسال پیش دبستانی می‌رود آنجا ثبت‌نام کرده ام. و خودم تقاضا داده ام در دخترانه کار کنم. البته گفته اند دوره ای را باید کارورزی و آموزش داشته باشم. یک دختر کوچک هم دارم که می‌توانم با خودم ببرم. برای بچه های کادر هم مراقب دارند هم به سختگیری نمی‌کنند اگر سراغ مادر بیاید. حقیقتش هم می‌خواهم وارد این فضای تعلیم تربیت شوم و با کار کردن خودم را رشد بدهم در این عرصه و موثر واقع شوم ان شاءالله و هم کمک به هزینه های آموزشی بچه ها فراهم کرده باشم. همسرم که با کارهای دشوار بیرون از خانه موافق نبودند با این کار موافقت خدا رو شکر. ولی از کار بیرون خانه و تاثیر منفی داشتن آن روی بچه ها باز می‌ترسم. با توجه به اینکه لااقل دو بچه دیگر هم ان شاءالله می‌خواهم. ممنون می‌شوم راهنماییم کنید آیا ورود به چنین عرصه ای را مناسب می‌بینید؟ البته من فوق مهندسی از بهترین دانشگاهها را به لطف خدا دارم. و دوره های تربیتی زیادی را در این مدت خانه دار بوده ام گذرانده ام. اما همیشه برای فعالیت بیرون از منزل نگرانم نکند بچه ها و همسر آسیب ببینند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: تاریخی که در آن قرار دارید تاریخ حضور در جهان است، در عین خلوت با معنویات. یعنی دست در کار، ولی دل با یار، تا متهم نشویم که ما زُهبانیت پیشه کرده‌ایم. موفق باشید